

Sygn. akt VIII U 102/21

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Anna Capik-Pater
Protokolant	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 listopada 2021 r.

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale D. B., E. M., E. Ż.

o podleganie polskiemu ustawodawstwu, o wydanie zaświadczenia A1

w związku z odwołaniami (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 listopada 2020r. **Nr** (...)

18 listopada 2020r. **Nr** (...)

5 listopada 2020r. **Nr** (...)

p o s t a n o w i a:

1. odrzucić odwołania;
2. zasądzić od odwołującej na rzecz organu rentowego kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. VIII U 102/21

UZASADNIENIE

Decyzjami z 18 listopada 2020r. nr (...), (...) oraz 5 listopada 2020r. nr (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził kolejno, że D. B. E. M. i E. Ż. zatrudnieni u płatnika w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Komandytowej w G. nie podlegają ustawodawstwu polskiemu i odmówił wydania zaświadczenia A1.

Płatnik składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w G. wniosła odwołania od w/w decyzji.

Organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniosł o odrzucenie odwołań z uwagi na ich wniesienie po ustawowym terminie.

Płatnik składek wniosł o nieuwzględnienie zarzutu odrzucenia odwołań, podnosząc, że otrzymał decyzje zbiorczo w dwóch przesyłkach i nie posiada wiedzy, kiedy otrzymał każdą z zaskarżonych decyzji. Płatnik składek musiał sporządzić około 60 odwołań i korzystał z pomocy kancelarii prawniczej. Przygotowane odwołania przez kancelarię prawniczą zostały przekazane kadrowej M. M. . Kadrowa po zapoznaniu się z odwołaniami, przekazała je do podpisu prezesowi odwołującej spółki. Kadrowa przebywała na kwarantannie i z uwagi na zagrożenie pandemiczne podobnie, jak pozostali pracownicy pracowała zdalnie. Oznacza to, że nie zawsze stawiała się w siedzibie spółki. Następnie dnia 30 grudnia 2020r. odwołania zostały wysłane do organu rentowego za pośrednictwem Poczty Polskiej. Płatnik składek zwrócił uwagę, że praca w zakładzie pracy odbywała się zdalnie w związku z obstrzeceniami pandemicznymi. Pracownicy, w tym kadrowa, głównie pracowali w swoim miejscu zamieszkania.

Sąd połączył sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył:

Złożenie odwołań po terminie nie nastąpiło z przyczyn niezależnych od płatnika składek.

Decyzje zostały doręczone w dwóch paczkach w dniach 13 i 23 listopada 2020r. Nawet gdyby przyjąć, że wszystkie decyzje zostały doręczone w drugiej z paczek, tej doręczonej 23 listopada 2020r. to termin miesięczny upływał w dniu 23 grudnia 2020r. Odwołania natomiast wniesiono 5 stycznia 2021r. Co więcej, wszystkie one zostały przygotowane przez kancelarię prawną, a data na nich widniejąca to 4 grudnia 2020r. oznacza to, że odwołująca zdążyła zwrócić się do kancelarii oraz, że odwołania zostały przygotowane. Skoro zatem odwołania od decyzji zaskarżonych zostały sporządzone przez kancelarię prawniczą już 4 grudnia 2020r., nie było żadnych przeszkód ku temu, aby złożyć je w wyznaczonym ustawowo terminie .

Pracownica, która zajmowała się korespondencją z ZUS M. M. przebywała na kwarantannie i w izolacji domowej , łącznie w okresie od 4 listopada 2020r. do 16 listopada 2020r. (k. 48) , następnie uzyskała pozwolenie od przełożonego - prezesa R. K. , jak zeznał, by jeśli się nie czuje na siłach nie przychodziła jeszcze do pracy, a w miarę możliwości pracowała zdalnie.

Pozostałe dwie pracownice były nieobecne w dniach 2,3 listopada 2020r., 27 listopada 2020r., 11 grudnia 2020r. , 30 grudnia 2020r. jedna (k. 46) oraz 12 , 13 listopada 2020r. i 9 grudnia 2020r. druga (k. 47).

U pozwanej jest trzech pracowników administracyjno-biurowych. Każda z tych osób była obecna w pracy w okresie otwartym do wniesienia odwołania od spornych decyzji.

Uchybiono terminowi nawet gdyby wszystkie decyzje otrzymała pozwana w drugiej z paczek, dlatego na podstawie art. 235²§1 pkt 3 k.p.c. pomieto dowód mający na celu ustalenie w jakim dniu i które sprawy przeglądała świadek M. w organie rentowym. Dzięki przeprowadzeniu takiego dowód pozwana wykazałaby jedynie, że w danym dniu jej pracownik przeglądał akta sprawy.

Niewątpliwie odwołująca mogła tak zorganizować pracę, żeby terminu do wniesienia odwołania dochować, tym bardziej, że od początku, od otrzymania decyzji nosiła się z zamiarem ich zaskarżenia, o czym świadczy fakt, że niezwłocznie poleciła kancelarii prawniczej sporządzenie odwołań od decyzji. Wiedziała też o terminie ich zaskarżenia. Powinna była zatem terminu tego dopilnować, w tym mając na względzie ewentualnie mogące wystąpić komplikacje w systemie świadczenia pracy związane ze stanem pandemii (np. ewentualne kwarantanny pracowników), czy też mając na uwadze rzadszą obecność pracowników w siebie pracodawcy z uwagi na wykonywanie pracy w systemie zdalnym.

Do płatnika należało bowiem takie zorganizowanie pracy, aby mógł w sposób właściwy zapewnić należytą dbałość o swoje interesy. Za takim przyjęciem przemawia także utrwalone stanowisko judykatury, w tym m.in. powołane przez organ rentowy postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 grudnia 2008r., II GZ 305/08 czy też wyrok Sądu Najwyższego z 18 stycznia 2017r. III UK 48/16, w którym Sąd ten stwierdził, że za działania pracowników upoważnionych do odbioru korespondencji odpowiedzialność ponosi pracodawca, który pracowników tych zatrudnia w związku z ryzykiem osobowym jakie on ponosi.

Zgodnie z art.477⁹ § 1 i § 3 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnoszą się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Powołany przepis art.477⁹ § 3 k.p.c. wymaga kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek, po pierwsze - przekroczenie terminu we wniesieniu odwołania nie może być nadmierne oraz po drugie - musi nastąpić z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Organ rentowy nie kwestionował faktu, że odwołania od decyzji zaskarżonych decyzji nie zostały złożone z nadmiernym opóźnieniem. Ważkim stało się ustalenie czy przekroczenie terminu do złożenia odwołań nastąpiło z przyczyn niezależnych od płatnika składek.

W oparciu o powołane okoliczności ustalono, że złożenie odwołań po terminie nie nastąpiło z przyczyn niezależnych od płatnika składek.

W konsekwencji powyższego Sąd w pkt 1 postanowienia z mocy art.477⁹ § 3 k.p.c. odrzucił odwołania.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265), mając na uwadze, że rozpatrywano odwołania od trzech decyzji.

(-) sędzia Anna Capik-Pater